

MUỐI VÀ ÁNH SÁNG

Lời Chúa trong Thánh Lễ Chúa Nhật V thường niên hôm nay:

“Chính anh em là muối cho đời. Nhưng muối mà nhạt đi, thì lấy gì muối nó cho mặn lại. Nó đã thành vô dụng, thì chỉ còn việc quăng ra ngoài cho người ta chà đạp mà thôi.

“Các con là sự sáng thế gian. Một thành phố xây dựng trên núi, không thể che giấu được. Và người ta cũng không thấp đèn rồi để dưới đáy thùng, nhưng đặt nó trên giá đèn, hầu soi sáng cho mọi người trong nhà. Sự sáng của các con cũng phải chiếu giãi ra trước mặt thiên hạ, để họ xem thấy những việc lành của các con mà ngợi khen Cha các con trên trời. (Mat 5, 13-16)

Lời Chúa nhắc ta hai bài học: **Khiêm Nhường và Chia Sẻ**

1- Bài học khiêm nhường

Hôm qua nước mặn đục ngàn
Hôm nay ruộng muối một màu trắng tinh
Muối từ lòng đất biển sinh
Muối trong như tuyết, mặn tình đại dương.
Lạy Chúa yêu thương,

Ngay buổi ban đầu, khi trời còn mờ sương, Ngài gọi con nơi thánh đường, Ngài cho con nếm muối. Con nhắm mắt dụi mắt. Con hé miệng cười tươi. Con đắm đuối nhìn đời: biển đời mặn chát. Ngài dạy con: thân mọn hèn muối đất, con hoà mình trong sóng triều cao ngất, đem tâm tình vào dòng đời bát ngát mênh mông. Thiên Chúa vô cùng. Con là hư không. Con hoá thân nhờ MẶT TRỜI nóng bỏng, trong GIÓ lồng lộng thổi, con ướp mặn cho lòng người đậm nỗi yêu thương. Từ lòng đất, con được dạy phải nhún nhường khiêm nhu. (1)

Lạy Chúa Giêsu
Con xin như đứa trẻ thơ
Ngủ trong lòng mẹ đơn sơ khiêm nhường
(TV 131:2)

2- Bài học chia sẻ

Tục ngữ thường nói: “Chuyện nhạt nhẽo như nước ốc” là sao? Là chuyện nói mà tình cảm hời hợt không tha thiết, là chuyện kể không mặn mà, ấy là thiếu muối ướp cho tình thêm đậm đà mà chia sẻ với người yếu kém. Cũng như không đem lại một chút tia sáng cho người nghe cảm thông mà đón nhận niềm vui. Chúa phán: “Hãy chia bánh của người cho kẻ đói, hãy tiếp nhận vào nhà người những kẻ bất hạnh không nhà ở; nếu người gặp một người trần truồng, hãy cho họ mặc đồ vào... Khi người hy sinh cho người đói rách, và làm cho những người đau khổ được vui thích, thì ánh sáng của người sẽ bừng lên trong bóng tối, và bóng tối sẽ trở thành như giữa ban ngày (Bài đọc 1: Is 58, 7-10)

Lạy Chúa yêu thương,
Ngay buổi ban đầu, khi trời còn mờ sương, Ngài gọi con vào thánh đường, Ngài gọi con trong giếng nước trường sinh. Ngài cho con ngọn nến. Nến thấp Lửa Phục Sinh. Lửa sáng lung linh. Lửa chan chứa ân tình. Lửa in bóng Chúa quang minh. Lửa soi hành trình dẫn lối. Lửa xóa tan bóng đêm tăm tối. Ngài dạy con phải bác ái, hy sinh. Ngài dạy con quên mình, chia sẻ. Ngài dạy con đem ánh

sáng vào nơi chia rẽ. Ngài dạy con đem Lửa sưởi ấm cho những người yếu đuối. Ngài dạy con rắc muối vào lửa cho lửa cháy mãi không thôi. (1) Con nghe vang vọng lời Ngài phán dạy:

“Giữa tối tăm, bỗng rạng ngời chói lọi,
Một ánh sáng bùng lên chiếu rọi người ngay,
Đó là người công chính lòng đầy lân mẫn.
Phúc thay người động lòng trắc ẩn cảm thông,
Sẵn sàng cho kẻ bần cùng vay đỡ,
Biết lo việc mình theo lẽ công minh!”

(TV 111:4-5)

Lạy Chúa yêu thương!

Chúa là tình yêu, Chúa là Lửa hồng rực sáng. Xin Chúa thổi hơi, để con bão Lửa cuộn-cuộn đốt cháy tim con, cho tình hiệp-thông luôn-luôn bền vững, cho tình hiệp-thông mãi-mãi sắt son, cho tình hiệp-thông hùng-hồn minh-chứng: là con-cái của Tình Yêu, Sự Sáng, con hằng mang trọn hình-ảnh của Thiên-Chúa từ-nhân. Con nguyện giữ Lửa cho sáng triền miên.

Tình Ngài là Lửa siêu-nhiên,
Lời ngài giao-ước (2), con nguyện kiên-trung.
Con xin giữ muối trong lòng,
Thời-gian, thử-thách chớ hòng nhạt phai.
Con xin giữ muối lâu dài,
Con đem rắc muối Lời Ngài nơi nơi.

* * *

Xin đọc thêm nơi

http://www.congiaovietnam.net/upload/article/f_1411614266.1-268_CGVN.pdf

(1) trang 54 bài Con Xin Làm Muối Cho Đòi, trang 95 bài Lửa

(2) Sách Dân-số 18,19: nói về giao-ước muối, nói lên lòng trung-tín bền-bỉ.

Ben. Đỗ Quang Vinh